

MARBLES IN EXILE

I saw you posing under the dark sky

At the British museum

Yearning for the blue sky

Of the Acropolis in Athens

I see the Lapiths and the Centaurs

The Caryatid of the Erechtheion

Pieces of the Propylaia

And damaged scenes of the Gods.

Oh my Gods and Goddesses!

You were attacked by Elgin

Sold by a Sultan at the time

I now wanted to kidnap you

Become a thief of my own belongings.

The vandalism was named 'protection'

Rumours say Greeks cannot maintain you

As if the orphanage is better nurturer

Than the natural mother.

ΜΑΡΜΑΡΑ ΣΕ ΕΞΟΡΙΑ

Σας είδα να ποζάρετε στον σκοτεινό ουρανό

Στο Βρετανικό μουσείο

Λαχταρώντας τον γαλάζιο ουρανό

Της Ακρόπολης στην Αθήνα.

Βλέπω τους Λάπηθες και τους Κένταυρους

Την Καρυάτιδα του Ερεχθείου

Κομμάτια απ' τα Προπύλαια

Και κατεστραμμένες σκηνές των Θεών.

Ω Θεοί μου και Θεές μου!

Δεχτήκατε επίθεση από τον Έλγιν

Πουληθήκατε από έναν σουλτάνο της εποχής

Τώρα ήθελα εγώ να σας απαγάγω

Να γίνω κλέφτης αυτών που μου ανήκουν.

Ο βανδαλισμός ονομάστηκε προστασία

*Φήμες λένε ότι οι Έλληνες δεν μπορούν να σας
συντηρήσουν*

Λες και το ορφανοτροφείο είναι καλλίτερη τροφός

Από τη φυσική μητέρα.

I am far away from the motherland

And so are you

I need no permission to go back

But you do, though you are not orphaned

You are a symbol of democracy

An artistic masterpiece

You are one of the wonders of the world

And yet you are in exile.

Only Byron was on our side

But he 'lost his marbles' one day

You are admired by tourists

Ignorant of your grief, yet pride.

Here I am in academia

Daring say a true story

The Caryatid whispers slowly:

"It is time to go home..."

You are giving me courage

For challenging an authority

You have survived several atrocities

That is your real victory!

Είμαι πολύ μακριά από τη γενέτειρά μου

Και σεις το ίδιο

Εγώ δεν χρειάζομαι άδεια για να γυρίσω πίσω

Όπως εσείς, αν και δεν είστε ορφανά.

Είστε σύμβολο δημοκρατίας

Ένα καλλιτεχνικό αριστούργημα

Ένα από τα θαύματα του κόσμου

Αλλά ωστόσο είστε σε εξορία.

Μόνο ο Μπάυρον ήταν με το μέρος μας

Αλλά κι αυτός τρελλάθηκε μια μέρα

Σας θαυμάζουν οι τουρίστες

Αδαείς για το πένθος σας, ωστόσο υπερηφάνεια σας.

Να 'μαι τώρα στην ακαδημία

Και τολμώ να πω μια αληθινή ιστορία

Η Καρυάτιδα ψιθυρίζει αργά:

«Είναι καιρός να πάμε σπίτι...»

Μου δίνετε το κουράγιο

Να προκαλέσω την εξουσία

Έχετε επιβιώσει από πολλούς βανδαλισμούς

Αυτή είναι η πραγματική σας νίκη!